

İbadet, Muhabbet ve Yüceltmedir, Meşakkat ve Zorluk Değil !

العبادة محبة وتعظيم وليست عناء ومشقة

[Türkçe - Turkish - تركي]

şeyh Muhammed Salih el-Muneccid

الشيخ محمد صالح المنجد

Terceme: IslamQa

koordinasyon: Sitesi Islamhouse

ترجمة: موقع الإسلام سؤال وجواب

تنسيق: موقع IslamHouse.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

İbadet, Muhabbet ve Yüceltmedir, Meşakkat ve Zorluk Değil !

Bir erkek için, kadınlar gibi ibadette dinlenme zamanının olmayışının hikmeti nedir? Mesela, biz kadınlar Ramazan ayı orucunu tutuyoruz, hayız durumunda ise oruç tutmuyoruz. Namaz kılıyoruz, hayız ve nifas halinde namaz kılmıyoruz.

Hamd, yalnızca Allah'adır.

İbadet, meşakkat ve zorluk değildir ki bir Müslüman ondan dinlensin. Bilakis ibadet, Allah için muhabbet ve tazimdir, O'nu yüceltmedir. İbadeti doğru bir şekilde Allah'a yapmaya sevk eder. Allah Subhânehû ve Teâlâ'yı memnun etmeye iletir. Bir Müslüman ibadet ile Rabbi'si ve Mevla'sı önünde son derece itaatkâr olur. Allah'a yönelerek O'na nida eder ve O'na münacatta bulunur. O'ndan rahmetini umar. Allah Azze ve Celle'den fazlını, kemini ve yakınlaşmayı ister. Bu durumda olan bir kimse ne bundan vazgeçmek ister ne de bundan muaf tutulmak. İbadet ve itaat zamanlarını daha fazla çoğaltmak ister. O zaman onun hali: "Namaz ile bizi rahatlat ey Bilâl!" diyen Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem hali gibi olur.

İbnul-Kayyim -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

"Hiç şüphe yok ki, kulluğun kemali, muhabbetin kemaline bağlıdır. Muhabbetin kemali ise sevilenin (mahbubun) nefsinde kemaline bağlıdır. Allah Subhânehû ve Teâlâ her açıdan mutlak kemale sahiptir. Asla O'nda bir noksanlık düşünülemez. Bu durumda olanın kalpleri ondan yana sevmediği bir şey olamaz. Fıtratı üzere ve selim bir akla sahip olduğu müddetçe bu böyle devam eder. Bütün bu şeyleri sevdiğinde, Allah'a kulluk ve itaati gerektiren sevgiden kaçınılamaz. Bunu, Allah'a olan kullukta/ibadette O'nun rızası ve bunda elinden geleni yapma ve O'na yönelme takip eder. Bu sebep, kulluğa/ibadete ileten en güçlü ve en kamil sebeplerdir. Şayet emirden, yasaktan, sevap ve cezadan

kurtulsa bile elinden geleni yapar ve kalp hak olan mabudu seçer. Seleften bazıları şöyle demiştir: “Onun sözünden çıkaramadığımı kalbimin sevgisinden çıkarır.” Ömer -Allah ondan razı olsun- Suheyb’e şöyle dedi: “Şayet Allah’tan korkmasaydı Ona isyan etmezdi.”

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem geceleyin ayakları yarılınca kadar namaz kılar. Kendisine: Senin geçmiş ve gelecek günahların bağışlandığı halde neden böyle yapıyorsun? Diye sorulduğunda, Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem: "Allah’a şükreden bir kul olmayayım mı?" buyurmuştur.

Allah Subhânehû ve Teâlâ, ibadet edilen, hamd olunan ve sevilendir. Çünkü O, bunun ehli ve onu hak edendir. Bununla beraber Allah Subhânehû ve Teâlâ kullarının güçlerinin yetmediği, iradelerinin yetişmediği ve akıllarının tasavvur edemediği derecede ibadete layıktır. Kullarından hiçbiri Allah Azze ve Celle’ye hakkı gibi ibadet/kulluk edemez. Muhabbet ve hamdden yana hakkını yerine getiremez. Bunun içindir ki, yarattıklarının en üstünü ve en kâmilini, Allah Azze ve Celle’yi en iyi tanıyan, O’na en sevgili gelen, O’na en itaatkâr olan Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Ben sana senayı saymam." Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem kendi amelinin kurtuluş için yeterli olmadığını haber vermiştir:

«لَنْ يُنَجِّي أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ. قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟! قال: ولا أنا إلا أن يتغمدني

الله برحمته منه وفضلٍ».

"Sizden hiçbirinizin ameli kendini kurtaramaz!" Orada bulunanlar: Seni de mi ey Allah’ın Rasûlü?! Diye sordular. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Evet, beni bile. Ancak Allah beni fazlı ve rahmeti ile acıyıp korudu ve himaye etti." Allah’ın salat ve selamı, gökte yarattıklarının sayısınca, yerde yarattıklarının sayısınca, ikisi arasındakinin sayısınca, yarattıklarının sayısınca peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem üzerine olsun.

Merfu olarak gelen meşhur bir hadiste şöyle denilmektedir:

«أَنَّ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مَنْ هُوَ سَاجِدٌ لِلَّهِ لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنْذُ خُلِقَ، وَمِنْهُمْ رَاقِعٌ لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ مِنْذُ خُلِقَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: سُبْحَانَكَ مَا عِبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ».

"Meleklerden öyleleri vardır ki, yaratıldığı günden beri başını kaldırmadan Allah'a secde etmektedir. Meleklerden kimileri de yaratıldığı günden beri başını kaldırmadan rükû etmektedir ve kıyamet gününe kadar da bu hal üzere devam edecektir. Onlar kıyamet günü şöyle diyeceklerdir: Allahım! Biz seni her türlü noksan sıfatlardan tenzih ederiz. Sana gereği gibi ibadet edemedik." (İbnul-Kayyim'in sözleri burada bitti.)

[Miftâhu Daris-Seâde: 2/88-90]

Ayrıca (49016) numaralı sorunun cevabına bakın.

Allah Azze ve Celle en iyi bilendir.